

1323

ZARZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI KOMUNALNEJ

z dnia 24 października 1951 r.

w sprawie zastępstwa sądowego przez organa zastępstwa prawnego terenowych przedsiębiorstw państwowych, nad którymi zwierzchni nadzór sprawuje Minister Gospodarki Komunalnej.

Na podstawie art. 3 ust. 3 dekretu z dnia 29 marca 1951 r. o organach zastępstwa prawnego (Dz. U. R. P. Nr 20, poz. 159) i art. 22 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 439) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zleca się organom zastępstwa prawnego zastępstwo sądowe podlegających terenowym organom jednolitej władzy państwowej przedsiębiorstw państwowych, nad którymi zwierzchni nadzór sprawuje Minister Gospodarki Komunalnej. Dotyczy to zarówno przedsiębiorstw już istniejących jak i tych, które będą w przyszłości utworzone.

§ 2. Zakres zastępstwa sądowego obejmuje sporne

sprawy cywilne w postępowaniu przed Sądem Najwyższym i przed sądami wojewódzkimi.

§ 3. W sprawach należących do właściwości sądów powiatowych zastępstwo przez organy zastępstwa prawnego obowiązuje poczynając od założenia środka odwoławczego. Jednakże w postępowaniu przed sądami powiatowymi może dyrektor przedsiębiorstwa powierzyć w poszczególnych sprawach zastępstwo wymienionym organom, jeżeli z uzasadnionych powodów uzna to za celowe lub wskazane.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1952 r.

Minister Gospodarki Komunalnej: K. Mijał

1324

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 12 listopada 1951 r.

w sprawie obowiązku okresowego uzgadniania przez inwestorów zapisów księgowych w zakresie finansowania inwestycji z bankami finansującymi inwestycje.

Na podstawie § 1 ust. 1 pkt 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Finansów i zmiany zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. R. P. z 1950 r. Nr 22, poz. 188 i z 1951 r. Nr 25, poz. 185) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przepisy niniejszego zarządzenia dotyczą wszystkich inwestorów bezpośrednich, a więc zarówno przedsiębiorstw na rozrachunku gospodarczym jak i jednostek budżetowych oraz tych jednostek, które na podstawie § 39 instrukcji w sprawie finansowania i bankowej kontroli inwestycji objętych planem inwestycyjnym na rok 1951 nie są obowiązane do prowadzenia analitycznej kartoteki inwestycyjnej.

2. Przedsiębiorstwa oraz inne jednostki, objęte niniejszym zarządzeniem, zwane będą w dalszym ciągu „inwestorami”.

§ 2. Zapisy w zakresie finansowania inwestycji mogą być dokonywane wyłącznie na podstawie dowodów (dokumentów) bankowych. Udokumentowanie operacji związanych z finansowaniem inwestycji stanowią dla inwestora:

- 1) awiza uruchomienia limitu ewentualnie awiza virements;
- 2) potwierdzenia banków o wykonaniu zleceń przelewu środków inwestycyjnych na rzecz wykonawców robót inwestycyjnych, dostawców dóbr inwestycyjnych na rachunek operacyjny (refundacja) oraz z tytułu innych zleceń przewidzianych przepisami, jak również zawiadomienia banków o pokryciu faktur bez zlecenia inwestora;
- 3) dowody wpłat z tytułu dokonanych zwrotów nie wykorzystanych środków inwestycyjnych;
- 4) zawiadomienia banków o zarachowaniu oszczędności, wygospodarowanych w okresie projektowania, realizowania inwestycji oraz różnic, wynikających z obniżki cen dóbr inwestycyjnych;

5) zawiadomienia banków o pobranych prowizjach i odsetkach oraz opłatach karnych;

6) potwierdzenia banków o wpłatach (ewentualnie zwrotach) z tytułu rat amortyzacyjnych na inwestycje;

7) potwierdzenia banków o dokonanych wpłatach na rachunek środków własnych na inwestycje;

8) zawiadomienia banków o wypłatach dokonanych z kredytów antycypacyjnych.

§ 3. Inwestorzy, określani w § 1, obowiązani są uzgadniać z bankami zapisy księgowe w zakresie finansowania inwestycji, dotyczące poszczególnych tytułów inwestycyjnych. Uzgodnienie to powinno uwzględnić rozgraniczenie środków planów inwestycyjnych poszczególnych lat.

§ 4. 1. Uzgodnienie zapisów księgowych w zakresie finansowania inwestycji powinno być dokonywane przez inwestorów co najmniej raz na kwartał według stanu na koniec każdego kwartału.

2. Inwestorzy obowiązani są do przedłożenia bankowi najpóźniej w ciągu dni 14 po upływie każdego kwartału kalendarzowego wykazu uzgodnionych stanów kont, dotyczących finansowania inwestycji (limity, wypłaty, wpłaty środków własnych, kredyty antycypacyjne itd.) w celu uzyskania potwierdzenia zgodności.

3. Fakt uzgodnienia stanów kont, o których mowa w ust. 2, bank stwierdza przez wniesienie klauzuli: „uzgodniono dnia” i złożenie podpisu.

4. Odpisy potwierdzeń zgodności stanów księgowych powinni inwestorzy dołączać do sprawozdań finansowych za dany okres.

§ 5. 1. Przeprowadzenie uzgodnienia stanów księgowych w zakresie finansowania inwestycji przeprowadzone będzie po raz pierwszy według stanu na dzień 30 listopada 1951 r.

2. Odpisy potwierdzeń zgodności stanu rachunków bankowych z zapisami w księgowości własnej według stanu na dzień 30 listopada 1951 r. powinni inwestorzy bezpośredni przesłać inwestorom nadrzędnym, na których nakłada się obowiązek dopilnowania terminowego przeprowadzenia uzgodnienia.

3. Odpisy potwierdzeń zgodności według stanu na

dzień 31 grudnia 1951 r. oraz na koniec kwartałów następnych powinny być zgodnie z § 4 ust. 4 dołączone do sprawozdań finansowych za dany okres.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: K. Dąbrowski

1325

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU CIĘŻKIEGO

z dnia 4 września 1951 r.

w sprawie zmiany nazwy Instytutu Przemysłowego Telekomunikacji.

Na podstawie art. 1 ustawy z dnia 8 stycznia 1951 r. o tworzeniu instytutów naukowo-badawczych dla potrzeb gospodarki narodowej (Dz. U. R. P. Nr 5, poz. 38) zarządza się, co następuje:

§ 1. Nazwę Instytutu Przemysłowego Telekomunikacji utworzonego zarządzeniem Ministra Przemysłu Ciężkiego z dnia 19 czerwca 1951 r. (Monitor Polski

Nr A-73, poz. 965) zmienia się na „Przemysłowy Instytut Telekomunikacji“.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu Ciężkiego: w z. R. Fidelski

1326

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU CIĘŻKIEGO

z dnia 12 listopada 1951 r.

w sprawie statutu Urzędu Dozoru Technicznego.

Na podstawie art. 5 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o Urzędzie Dozoru Technicznego (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 440) zarządza się, co następuje:

§ 1. Urzędowi Dozoru Technicznego nadaje się

statut, stanowiący załącznik do niniejszego zarządzenia.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu Ciężkiego: w z. K. Zemaitis

Załącznik do zarządzenia Ministra Przemysłu Ciężkiego z dnia 12 listopada 1951 r. (poz. 1326).

STATUT URZĘDU DOZORU TECHNICZNEGO

I. Postanowienia ogólne.

§ 1. Urząd Dozoru Technicznego, zwany dalej „Urzędem“, podlega Ministrowi Przemysłu Ciężkiego i działa na podstawie dekretu z dnia 26 października 1950 r. o Urzędzie Dozoru Technicznego (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 440) oraz niniejszego statutu.

§ 2. Siedzibą Urzędu jest m. st. Warszawa.

§ 3. Urząd obejmuje swą działalnością obszar całego Państwa.

II. Zakres działania Urzędu.

§ 4. 1. Zadaniem Urzędu jest:

- 1) wykonywanie dozoru technicznego nad kotłami parowymi i zbiornikami pod ciśnieniem;
- 2) sprawowanie nadzoru nad wykonaniem przepisów, dotyczących tych urządzeń;
- 3) wydawanie decyzji w zakresie określonym w pkt 1 i 2;
- 4) instruowanie kadr dozoru technicznego.

2. W szczególności do zakresu działania Urzędu należą:

- 1) koordynacja, nadzór i kontrola oraz ogólne kierownictwo Biur Dozoru Technicznego;
- 2) opracowywanie projektów przepisów prawnych i technicznych z zakresu dozoru nad kotłami parowymi, zbiornikami pod ciśnieniem oraz z zakresu dozoru nad innymi urządzeniami technicznymi, ustanowionego w trybie art. 9 ust. 1 dekretu z dnia

26 października 1950 r. o Urzędzie Dozoru Technicznego (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 440);

- 3) wydawanie decyzji zwalniających od zachowania wymogów technicznych, przewidzianych w przepisach o dozorcze technicznym;
- 4) dopuszczanie w ramach obowiązujących przepisów wytwórni do spawania kotłów i zbiorników;
- 5) dopuszczanie w ramach obowiązujących przepisów nowych typów wytwornic acetylenowych;
- 6) rozstrzyganie odwołań od decyzji Biur Dozoru Technicznego;
- 7) powierzanie Biurom wykonania specjalnych prac związanych z dozorem technicznym;
- 8) wydawanie instrukcji technicznych dla Biur Dozoru Technicznego;
- 9) przedstawianie do zatwierdzenia Ministrowi Przemysłu Ciężkiego taryfy opłat za czynności Urzędu i Biur;
- 10) współpraca z resortami i innymi instytucjami w zakresie dozoru technicznego.

III. Organizacja Urzędu.

§ 5. 1. Na czele Urzędu stoi Dyrektor, którego mianuje i zwalnia Minister Przemysłu Ciężkiego za zgodą Prezesa Rady Ministrów.

2. Dyrektor kieruje pracami Urzędu przy pomocy jednego zastępcy.

3. Zastępcę Dyrektora mianuje i zwalnia Minister Przemysłu Ciężkiego.